

Polední vlak

Sem tam

1. Nechám si jej zdát
možná jednou v stáří
sen v kterým se smějem ty a já
Ke snům patří tma
jenže ta tu schází
a ten pálí jak žhavej plát.

2. V dálce zůstává
a pomalu se ztrácí
tvůj dům co býval také mým
Kdo na cestu se dá
ať už se neobráť
jinak zakopne i o svůj stín.

R: Tak už houká vlak někde v stráních
polední vlak přijíždí
jako tulák nemám stání
život svůj se znovu učím žít.

3. Nemá cenu lhát
jak při jarním tání
naši lásku sebral kalný proud
Je to kruté snad
však není na vybrání
po téhle řece dál je třeba plout.

R:

4. Vlaky jedou dál
a vozí bez přestání
šťastné i ty s hlavou svěšenou
Snad se podobá
život cestám tratí
když je tunel chvíli jedeš se mnou.